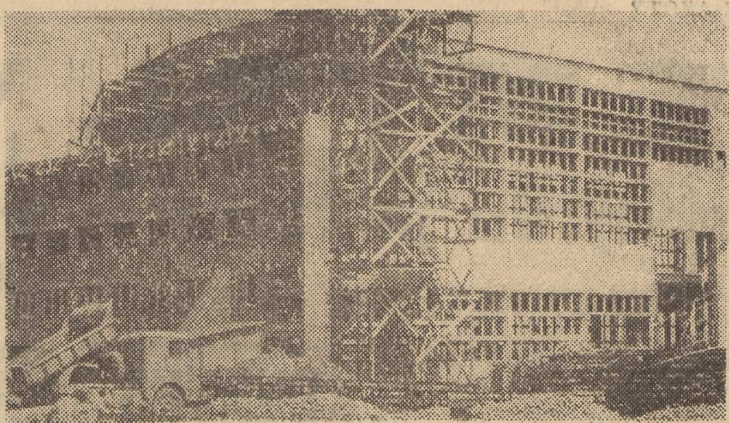

**Zakład
polichlorku
winytu
w budowie**

Przed IV Zjazdem Partii

Konferencja Zakładowa organizacji Partyjnej „Azotów”

7 marca br. odbędzie się Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza Zakładowej Organizacji Partyjnej. Poświęcona ona będzie ocenie dorobku w okresie od III do IV Zjazdu Partii, oraz przedyskutowaniu też zjazdowych.

Konferencja dokona również wyboru 26 delegatów na Powiatową Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą PZPR w Tarnowie, która odbędzie się w ostatniej dekadzie marca.

**Ponad 14 mln oszczęd.
przyniosły w roku 1963**

Wynalazki i ruch racjonalizatorski w tarnowskich „Azotach”

JERZY MANIAWSKI
— odznaczony odznaką zasłużonego racjonalizatora produkcji.

Istotnym czynnikiem postępu technicznego, mającym duże znaczenie w rozwoju gospodarki narodowej — przez szukanie nowych rozwiązań produkcyjnych, rozsądne i przemyślane stosowanie jak również ulepszenie środków produkcyjnych — jest ruch racjonalizatorski w ogóle, a wynalazczość pracownicza w szczególności.

W Tarnowskich „Azotach” w 1963 roku zgłoszono 192 projekty racjonalizatorskie. Z liczby tej do realizacji przyjęto 126 projektów — 91 zastosowano już w produkcji i przy budowie nowych obiektów. Spośród 126 projektów przyjętych do realizacji 9 posiada cechy wynalazków. Dotyczą one produkcji nawozów, kwasu azotowego, chloru, kaprolaktamu i aparatury chemicznej.

Effekty wynikające z zastosowania projektów wynalazczych są poważne. W 1963 roku dzięki nim uzyskano w skali Przedsiębiorstwa 14 milionów 463 tysięcy złotych oszczędności. Suma niebagatelną nawet, gdy weźmie się pod uwagę fakt, że nakłady finansowe na realizację wynalazczości wyniosły w minionym roku 2 miliony 177 tysięcy złotych.

A jak wynagradzano twórców projektów? Otóż autorem projektów — wypłacono w ubiegłym roku nagrody na łączną sumę 1 milion 94 tys. złotych, ponadto za wybitne osiągnięcia w tej dziedzinie odznaczeni zostali: Jerzy Maniawski z zakładu syntezy — odznaką zasłużonego racjonalizatora produkcji, natomiast odznakami racjonalizatora produkcji St. Fiksak z zakładu syntezy, mgr inż. A. Bahr z zakładu chloru, inż. T. Białas z działu postępu technicznego, mgr inż. Z. Wilk i inż. J. Stawarz — z zakładu kaprolaktamu, mgr A. Pyzik z zakładu pomiarów i automatyki, A. Ratuszyński i R. Stankiewicz z zakładu produkcji nawozów.

bw

Tak nie powinny stać

Właściwe garażowanie i konserwacja taboru samochodowego w znacznym stopniu przedłuża żywotność pojazdów. Dlatego właśnie komórki samochodowe w różnych przedsiębiorstwach zwracają na to zagadnienie baczna uwaga.

W tarnowskich „Azotach” szczupłość pomieszczeń i wynika stąd ciasnota w garażach i warsztatach powodują, że samochody stoją na wolnym powietrzu na placu obok straży przemysłowej, przed i za oddziałem samochodowym oraz na drodze do centrali telefonicznej. Stoją i — przynajmniej — niszczą od padającego deszczu i śniegu. Co prawda oddział samochodowy czyni starania o powiększenie pomieszczeń, rozbudowanie warsztatów, zbudowanie kanałów do konserwowania dużych samochodów itd., są to jednak plany na najbliższe lata.

Tymczasem warto chyba pomyśleć o zbudowaniu przystosowanego przynajmniej dachu nad placem — który zabezpieczyłby samochody przed opadami atmosferycznymi.

Twierdzenie, że „tak powinny stać” jest — mówiąc ogólnie — dyskusyjne. Trzeba również pamiętać o kierowcach, którym przez wybudowanie dachu nad placem polepszą się warunki pracy.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Ośrodek techniki izotopowej Zastosowanie izotopów promieniotwórczych w Zakładach Azotowych w Tarnowie

Technika izotopowa zaczyna coraz bardziej wierać w zakłady przemysłowe. Najlepszym tego dowodem może być fakt, że resort chemii dla opracowywania i wdrażania metod izotopowych do przemysłu, powołał do życia trzy ośrodki techniki izotopowej. Ośrodek taki utworzono również w Zakładach Azotowych w Tarnowie. Ośrodek Techniki Izotopowej Zakładów Azotowych w Tarnowie ściśle powiązany jest z działem postępu technicznego i zajmuje się rozpracowywaniem zagadnień związanych z techniką izotopową nie tylko dla Tarnowa ale również dla Puław i Biegonia.

W ośrodku tym pracuje obecnie 12 osób, w tym 5 specjalistów przeszkolonych na specjalnych kursach, które dały im uprawnienia do wykonywania prac z promieniowaniem jonizującym. Zakładowy Ośrodek Techniki Izotopowej w Tarnowie posiada trzy pracownie: defektoskopową, radioizotopowych pomiarów i automatyki oraz laboratorium radiochemiczne.

Zaznaczyć należy, że zastosowanie radioizotopowych defektoskopów przyniosło dla Zakładów duże oszczędności. W chwili obecnej szczególny nacisk kładzie się na rozwinięcie prac nad zamontowaniem radioizotopowych mierników poziomu cieczy w zbiornikach, w których zastosowanie konwencjonalnych mierników jest trudne, na skutek szczególnie ciężkich parametrów procesu technologicznego lub wysokiej agresywności mierzonego środowiska, np. pomiar poziomu amoniaku w separatorach i wymiennikach zimna, wykrywanie obecności ługu miedziowego w separatorach po myciu chloru w zbiornikach magazynowych, pomiar poziomu metanolu w separatorach itp. Planuje się w dalszym ciągu kontynuować te prace w oparciu o Instytut Fizyki Jądrowej

(ek)

Komentarz ekonomisty

Dobry start

Trudnym dla służby ekonomicznej naszych Zakładów był miesiąc styczeń. W tym czasie bowiem pracownicy pionu głównego księgowego intensywnie zbierali materiały do ustalania wyników i oceny działalności gospodarczej Zakładów za rok 1963. Ta żmudna praca jest już na ukończeniu i w najbliższych dniach dokonany zostanie bilans naszych ubiegłorocznych osiągnięć i strat. Równolegle z nimi, planiści wszystkich szczebli staczali batalię o plan, który wytyczył niełatwe zadania dla poszczególnych odcinków naszej działalności na 1964 r. Plan ten poprzedzony został szerokimi i wnikliwymi dyskusjami na zakładowych Konferencjach Samorządu Robotniczego, w wyniku których przeanalizowano szczegółowo warunki i środki zabezpieczające realizację trudnych tegorocznych zadań produkcyjnych i inwestycyjnych.

Jak ustalony program działania realizowany jest na bieżąco — mówią o tym wyniki stycznia; wprawdzie wyniki te nie są jeszcze ostateczne, ale dotyczą odcinka podstawowego, jakim jest produkcja i zatrudnienie. To, że plan produkcji wykonany został w 101 proc. świadczy o dobrym starcie w 1964 r. Nietylko wartość produkcji globalnej została wykonana z nadwyżką, utrzymane zostały również wszystkie podstawowe asortymenty, a produkcję nawozów przekroczono o 9 proc. Na wykonanie natomiast produkcji aparatury chemicznej tylko w 75 proc. zaważył niedostateczny przydział i brak realizacji dostaw bieżących i zaległych (w IV kwart.) wyrobów hutniczych.

Wydać pracę 1 robotnika grupy przemysłowej utrzymana została w planie, mimo że ilość zatrudnionych ogółem przekracza stan przewidziany planem o 30 pracowników. Zmniejszenie liczbie pracowników straży przemysłowej i przeciwpożarowej zniweluje w najbliższym czasie powstałe przekroczenie.

EKONOMISTA

NAKŁAD: 4.000 egz.

TARNOWSKIE AZOTY

ORGAN SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO ZAKŁADÓW AZOTOWYCH
IM. FELIKSA DZIERŻYŃSKIEGO W TARNOWIE

Rok II Nr 3 (10)

TARNÓW 10—25 luty 1964 r.

Cena 1 zł.

Tarnów w XX-leciu

PRZEMYSŁ budowaliśmy od podstaw

Mając na uwadze historyczne i społeczno-gospodarcze znaczenie minionego XX-lecia PRL, celowym i koniecznym wydaje się dokonanie bilansu tarnowskich osiągnięć. Na przestrzeni 20 lat, zmienił się charakter i struktura społeczno-gospodarcza miasta. Prowincjonalny dawniej Tarnów przeobraził się w duży ośrodek przemysłowy i kulturalny o silnych tendencjach rozwojowych. Dziś podstawą rozwojową Tarnowa jest przemysł, głównie

PRZEMYSŁ KLUCZOWY

W 1945 roku większość, istniejących w tym okresie, za-

kładów nie nadawała się do produkcji. Warsztaty Kolejowe były zrównane z ziemią.

W Zakładach Azotowych i innych maszyn i urządzeń były zrabowane. Ale już od pierwszych dni robotnicy Tarnowa przystąpili do odbudowy zniszczonych i wyruszyli na zachód w poszukiwaniu zrabowanych maszyn. Odszykanowano w ten sposób m. in. 85 proc. zrabowanych urządzeń z Zakładów Azotowych. W zakładach tych uruchomiony zostaje turbosprężarki i fletownia. W lipcu 1947 roku czynna była instalacja am-

Kurs dla sekretarzy działania ZMS

Staraniem KZ ZMS w dniach od 13 do 17 lutego odbędzie się w Łonicy kurs dla sekretarzy grup działania ZMS.

Celem kursu będzie zapoznanie uczestników (wśród których wielu pełni funkcję sekretarzy grupy działania po raz pierwszy) z najważniejszymi zagadnieniami i formami pracy organizacyjnej m. in. omówione zostaną niektóre problemy ideologiczne w świetle uchwał XI Plenum KC ZMS.

Ważnym zagadnieniem będzie również przedyskutowanie form realizacji ambitnego programu udziału młodzieży w obchodach XX-lecia PRL. Kurs będzie prowadził sekretarz organizacyjny KZ ZMS ANDRZEJ PROSOWICZ.

BARBARA SZUSTEK

— aktywistka zakładowej organizacji ZMS w tarnowskich „Azotach”.

Zbiorniki wody amoniakalnej przekazano użytkownikom!

Ostatnio przekazano do eksploatacji ostatni zbiornik wody amoniakalnej w cukrowni „Przeworsk”. Zakończono w ten sposób akcję rozpoczętą z końcem 1962 roku mającą na celu rozpropagowanie wody amoniakalnej, jako najtańszego, a równocześnie wysoko kwalifikowanego nawozu azotowego dla rolnictwa.

W latach 1962—64 Zakłady Azotowe w Tarnowie wybudowały 11 zbiorników wody amoniakalnej w miejscowościach: Czarna,

Mielec, Biała Podlaska, Chotyłów, Terespol, Radymno, Bobrowka, Skrobow, Lybusza, Przeworsk i ponownie Radymno (punkt plantacyjny).

W ramach tej akcji inwestycyjnej wykonano zbiorniki betonowe, względnie stalowe o pojemności 60 m sześć. wraz z pompami do przetłaczania wody, oraz wyposażono gminne spółdzielnie w specjalne podlewaczki. Inwestycje wykonano kosztem około 1,6 miliona złotych, przekazując je na własność Gminnych Spółdzielni i POM.

„Azoty“ – słucham

Telefonistki: E. Pajak i L. Skrabacz w czasie pracy

— Halo, halo!

— Słucham, centrala „Azotów”

— Dzień dobry, proszę Kraków 592-61 na numer 2552...

— „Przyjęłam.”

Łączność, a zwłaszcza telefoniczna, jest niezbędnym narzędziem pracy nowoczesnego społeczeństwa. Spełnia ona bardzo ważną rolę w zakładach pracy, usprawnia pracę, umożliwia załatwienie pilnych spraw produkcyjnych na odległość. Jednym słowem — ułatwia rozwój gospodarki społecznej.

Nad sprawnym działaniem łączności w naszym Przedsiębiorstwie czuwa wydział zabezpieczeń i teletechniki, a ściślej mówiąc — oddział centrali telefonicznej. Dysponuje on centralą automatyczną o pojemności dwóch tysięcy numerów, współpracującą z centralą miejską w Tarnowie w ruchu pełnoautomatycznym.

Abonenci centrali zakładowej, pragnący porozumieć się z Tarnowem, wybierają cyfry kierunkową „0” i żądany numer — i odwrótnie — posiadacze telefonów w Tarnowie przez „01” porozumiewają się z abonentami w naszym Przedsiębiorstwie i osiedlu, bez pomocy telefonistki. Stało się to możliwe dzięki wykonaniu w 1963 roku bezpośredniej linii telefonicznej między centralą zakładową i centralą miejską w Tarnowie, co jest zasługą grupy racjonalizatorskiej pod kierownictwem mistrza teletechniki Bogusława Saka.

TELETURNIEJE

Oprócz tego oddział centrali telefonicznej dysponuje również mniejszymi centralkami dyspozytorskimi na terenie Przedsiębiorstwa, zainstalowanymi w celu bezpośredniego i szybkiego komunikowania się kierownictwa Przedsiębiorstwa i poszczególnych zakładów w sprawach produkcyjnych. Rozmowy dyspozytorskie prowadzone przy ich pomocy, zwane są już u nas żartobliwie „teleturniejami”.

1570 ABONENTÓW

Centrala automatyczna posiada obecnie 1570 abonentów i jest obciążona w 78,5 proc. Nie jest to bez wpływu na wyniki jej pracy, gdyż sprawnie może pracować tylko przy obciążeniu do 75 proc. Dlatego też pracownicy centrali telefonicznej wkładają wiele wysiłku, by zapewnić sprawne i prawidłowe funkcjonowanie urządzeń. Jedną grupą konserwującą urządzenia centrali automatycznej (a ma ich nie mało bo 1028 zespołów wybierakowych i około 12.000 przełączników), drugą, do której należą telefonistki, wykonuje połączenia miejskie i międzymiastowe oraz udziela informacji abonentom.

Inna grupa pracowników, to konserwujący kable i urządzenia telefoniczne oraz zajmujący się instalacją aparatów telefonicznych. Oni również nie mogą narzekać na brak pracy. Konserwacja urządzeń telefonicznych, kabli o długości 13.000 km (par kablów), kilkuset studzienek, stałe instalowanie nowych i przełączanie w związku z przeprowadzaniem blur i oddawaniem obiektów — aparatów telefonicznych, to tylko wycinek z ich obowiązków.

ROZMOWY USPRAWNIAJĄ PRACĘ

Najmudniejszą mają jednak pracę pracownicy usuwający uszkodzenia. Dzieje się tak ze

Sprostowanie

Do poprzedniego numeru „Tarnowskich Azotów” w rubryce „Milionerzy z Kaprolaktamu” wkładała się pomyłka. Pod zdjęciem przedstawiającym Lucjana Bujaka wydrukowano nazwisko Jana Bogacza. Za powstałą pomyłkę przepraszamy.

względem na dużą ilość uszkodzeń (powstałych często również z winy użytkowników urządzeń telefonicznych), oraz rozległy teren przedsiębiorstwa i osiedla, na którym te uszkodzenia się zdarzają. Często — mimo najlepszych starań — trzyosobowa grupa pracowników nie potrafi wykonać wszystkich napraw, nie może usunąć dostatecznie szybko wszystkich uszkodzeń. Stąd też częste jeszcze narzekania na pracę centrali i zdenerwowanie z powodu przedłużającego się okresu oczekiwania na usunięcie uszkodzeń.

Malkontenci nie wiedzą jednak, że grupa pracowników usuwających uszkodzenia wykonuje dziennie około 18 napraw na rozległym terenie Przedsiębiorstwa i jest mocno przeciążona pracą. Może więc — w wieku sputników i rakiet — otrzymać wreszcie rozwery służbowe, o które od dłuższego już czasu bezskutecznie zabiega. Usprawniłoby to jej pracę, zwiększyłoby szybkość usuwania uszkodzeń ku obojętnemu zadowoleniu abonentów i centrali.

NIE NISZCZYĆ KABLI TELEFONICZNYCH

Osobnego omówienia wymagają trudności w pracy oddziału centrali telefonicznej. Należy do nich przede wszystkim dewastowanie kanalizacji i sieci teletechnicznej i radiofonicznej, przez przedsiębiorstwa budowlane i firmy działające na terenie Przedsiębiorstwa.

W roku ubiegłym zanotowano 82 wypadki zniszczenia kanalizacji kabli teletechnicznych i kabli radiofonicznych. Ostatni — jaskrawym przykładem, jest zniszczenie przez Krakowskie Przedsiębiorstwo Budowy Elektrowni i Przemysłu Kanalizacji i kabli magistralnych zasilających zakłady chłodu i kaprolaktamu. Skutkiem takiego postępowania w wielu punktach Przedsiębiorstwa nie działały telefony, w wielu zakładach nieczynne były i nawet jeszcze są głośniki radiowe.

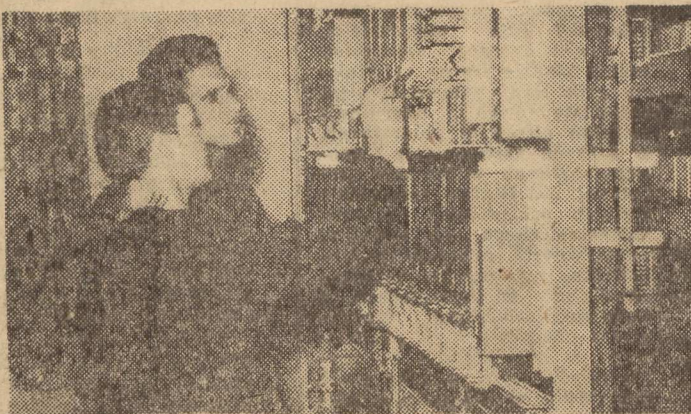
TELEFON TO NIE ZABAWKA

Następny problem to użytkownicy nie stosujący się do instrukcji podanych w spisach telefonicznych, niewłaściwie posługujący się telefonami, blokując linie a wśród nich tacy, którzy mają czas na urządzenie telefonicznych „kawalów”, włączanie brzączków, informowanie o zbliżającej się czyjejś śmierci itp.

Grupę niewłaściwie posługujących się telefonami powiększają jeszcze wszyscy ci, którzy nie chcą lub nie umieją korzystać ze spisu telefonów, tylko żądają od telefonistek udzielania informacji.

Podobno jednych i drugich będzie jednak w tym roku mniej. Ano zobaczymy. Tymczasem na zapytanie centrali: „czy się mówi?” odpowiedź: „dziękujemy — rozmowa skończona”.

Bolesław Waza

Z. Gacoi i Z. Misiaszek, konserwują urządzenia stacyjne centrali.

PRZEMYSŁ budowaliśmy od podstaw

(ciąg dalszy ze str. 1)

przedwojennej, a w okresie planu 6-letniego produkcja nawozów wzrosła 4-krotnie. Rozwija się produkcja związków organicznych — metanolu syntetycznego, formaliny i urotropiny.

Powstaje nowa wytwórnia chloru, a w 1957 roku zostaje uruchomiony zakład kaprolaktamu. Szybko wzrasta asortyment produkcji z 13 w 1938 roku do około 250 obecnie. Zakłady Azotowe zaspokajają dzisiaj potrzeby naszego rynku i rynku zagranicznego w ponad 20 krajach Europy, Azji i Ameryki Południowej.

Niemniej dynamiczny rozwój cechuje Zakłady Mechaniczne w Tarnowie, które z ruin b. Warsztatów Kolejowych, powstały jako drugi, co do ilości zatrudnionych, zakład kluczowy w naszym mieście. W 20-lecie wybudowany został nowoczesny zakład — Fabryka Silników Elektrycznych „Tamel”, który jest jednym z produkujących w kraju. Ogółem posiadamy 16 zakładów kluczowych. Wymienić należy jeszcze Tarnowskie Zakłady Ceramiki Budowlanej, Zakłady Drzewne im. J. Krasińskiego, Tarnowskie Zakłady Przetw. Owoc-Warzywnego, Zakłady Mięsne i inne. Wartość produkcji klucza, w stosunku do pierwszych lat powojennych wzrosła kilkakrotnie a w 1965 roku osiągnie 6 mld zł.

PRZEMYSŁ TERENOWY

Drugą kartą historii jest, nowopowstały, przemysł terenowy. Już w 1945 roku czynne były w Tarnowie spółdzielnie, pracy kafarzy, krawców i bielizniarzy, któ-

rych wartość produkcji wynosiła 1,5 mln zł przy zatrudnieniu 300 osób. W 1949 roku wartość produkcji wzrosła do 4,5 mln zł a zatrudnienie do 700 osób.

Pełny rozwój przemysłu terenowego nastąpił w okresie planu 6-letniego. Powstają liczne zakłady branży chemicznej, budowlanej, drzewnej, odzieżowej, skórzaney. W 1955 roku wartość produkcji osiągnęła kwotę 200 mln zł a stan zatrudnienia wzrósł do 3.500 osób. Na inwestycje przeznaczono w tym czasie 12 milionów zł. Pierwsza 5-letka to dalszy rozwój przemysłu terenowego. W wyniku realizacji poważnych nakładów inwestycyjnych na sumę 32 mln zł, uzyskano znaczną mechanizację procesów produkcyjnych i duży postęp techniczny, co pozwoliło, przy nieznacznym wzroście zatrudnienia, osiągnąć wartość produkcji 400 mln zł.

Charakterystyczną cechą bieżącej 5-latki jest budowa zakładów, rozbudowa istniejących, modernizacja i automatyzacja produkcji, postęp techniczny, wzrost wydajności pracy, rozwój usług dla ludności, wzrost asortymentów produkcji i pełny rozwój produkcji eksportowej. Odbiorcami zagranicznymi są ZSRR, USA, Kanada, Szwajcaria, Tunis, Maroko, Kuba, i Algieria. Wartość produkcji eksportowej wynosi średnio 50 mln zł rocznie, czyli 10 procent produkcji globalnej. Poważnym uzupełnieniem przemysłu jest rzemiosło, które reprezentuje w Tarnowie ponad 70 różnych branż.

Z przytoczonych kilku faktów łatwo wyciągnąć jednoznaczny wniosek, że prawie cały rozwój przemysłu tar-

nowskiego przypada na okres 20-lecia PRL.

(ek)

KONKURS Wynalazczości rozstrzygnięty!

W roku 1963 zorganizowano w tarnowskich „Azotach” konkurs wynalazczości pracowników na temat odrobienia zaległości zimowych.

Na konkurs zgłoszono 13 projektów, z których 7 przyjęto do realizacji. Dwa z nich zasługują na osobne omówienie. Pierwszy z nich to „Projekt techniczno-roboczy instalacji formaliny odczynnikowej”, którego autorami są F. Barwacz, mgr inż. Z. Napora i mgr inż. Z. Kobiński zdo-

łali I miejsce w konkursie i przyniósł Zakładowi 1 milion 349 tysięcy złotych oszczędności. Następny pt. „Zastosowanie specjalnego rozwiązania wodnego o ustalonych parametrach do czyszczenia skrubera odczynnikowego” autorów A. Pawliny i I. Szafrańca zdobył II miejsce dając 149 tysięcy złotych oszczędności.

Autorom pierwszego projektu przyznano nagrodę w wysokości 15 000 zł, zaś twórcom drugiego — 7 500 złotych.

Z projektów zgłoszonych na konkurs i przyjętych do prób, interesujące są jeszcze dwa zgłoszone przez zespół Biura Projektów mianowicie: „Przebieg powietrzny typu BP do transportu materiałów sypkich” i „Pompa śrubowo-powietrzna typu BP do transportu materiałów sypkich”.

Po pomyślnym wyniku prób i przyjęciu do wykorzystania, projekty te będą wynagrodzone — zgodnie z przepisami o wynalazczości — jak normalne projekty wynalazcze.

Prosimy

Przanieść kiosk „Ruchu”

Już tylko nieliczni pasażerowie PKP lub pracownicy przedsiębiorstwa i firm korzystają z usług kiosku „Ruch” obok stacji kolejowej. Z chwilą oddania do użytku wyjścia z peronu, a następnie wiaduktu kolejowego, pracownicy dojeżdżający do i z pracy, jak również mieszkańcy osiedla, chodzą lub jeżdżą ulicą Czerwoną i Czerwonych Kłonów, omijając wspomniany kiosk.

Może Przedsiębiorstwo Upowszechniania Prasy i Książki „Ruch” we własnym interesie i w interesie tych mieszkańców powołać do przeniesienia kiosku na plac obok wiaduktu? Przechodzący i przejeżdżający tedy liczni pracownicy będą mieli wygodę, a i utarg kiosku się podniesie...

(wb)

W dniu 5 lutego 1964 roku zmarł po długotrwałej chorobie, przeżywszy lat 63,

Antoni Lasota

długoletni pracownik Zakładów Azotowych, założyciel, organizator i kierownik zakładowej centrali telefonicznej, działacz sportowy i jeden ze współzałożycieli klubu sportowego „Unia” Tarnów.

W zmarłym tracimy wzorowego pracownika, serdecznego kolegę i bliskiego przyjaciela.

Cześć Jego pamięci!

SAMORZĄD ROBOTNICZY I DYREKCJA Zakładów IM. FELIKSA DZIERŻYŃSKIEGO W TARNOWIE

NORMY i zasady wydawania deputatu węglowego

W związku z licznymi zapytaniami pracowników naszych Zakładów w sprawie wydawania deputatu węglowego, podajemy do wiadomości pierwszą część szczegółowego wyjaśnienia do obowiązujących w tej sprawie przepisów.

Zgodnie z właściwymi przepisami deputat węglowy przy służy:

1) porównaniowi utrzymującego rodzinę — 2,5 t rocznie, a mianowicie:

a) w mieszkaniach bez centralnego ogrzewania — 2,5 t węgla w naturze,

b) w mieszkaniach z centralnym ogrzewaniem bez gazu — 1 tona węgla w naturze i ekwiwalent pieniężny za 1,5 t węgla.

c) w mieszkaniach z centralnym ogrzewaniem i gazem — 0,5 t węgla w naturze i ekwiwalent pieniężny za 2 tony węgla.

2) pracownikowi samotnemu, prowadzącemu własne gospodarstwo domowe — 1,5 t węgla rocznie, w tym:

a) w mieszkaniach bez centralnego ogrzewania i bez gazu 1,2 t węgla w naturze i ekwiwalent pieniężny za 0,3 t węgla,

b) w mieszkaniach z gazem bez centralnego ogrzewania 0,9 t węgla w naturze i ekwiwalent pieniężny za 0,6 t węgla,

c) w mieszkaniach z centralnym ogrzewaniem bez gazu — 0,5 t węgla w naturze i ekwiwalent pieniężny za 1 tony węgla,

d) w mieszkaniach z centralnym ogrzewaniem i gazem przysługuje wyłącznie ekwiwalent pieniężny za 1,5 tony węgla,

e) pracownikowi samotnemu zamieszkałemu w hotelu robotniczym, przysługuje prawo do ekwiwalentu pieniężnego w wysokości jak dla samotnych prowadzących własne gospodarstwo domowe, pod warunkiem, że koszt opału zużywanego przez tego pracownika jest wyliczony w wysokości opłaty za pobyt w hotelu.

3) pracownikowi nowozatrudnionemu od dnia 12 czerwca 1963 r. przysługuje prawo do deputatu węglowego lub do ekwiwalentu pieniężnego dopiero po roku pracy i za kwartał, w którym upływa rok od podjęcia pracy.

4) pracownik (nowoprzyjęty), który zgodnie z postanowieniami Układu Zbiorowego Pracy zachowuje ciągłość pracy dla celów wymiaru urlopu wypoczynkowego, nabywa prawo do deputatu węglowego w naturze lub ekwiwalencie z dniem podjęcia zatrudnienia, jeżeli w poprzednim miejscu pracy nabył już uprawnienia do otrzymania deputatu węglowego w naturze lub ekwiwalencie.

5) jeżeli pracownik w poprzednim miejscu pracy nie nabył jeszcze prawa do deputatu węglowego, to nabywa to prawo w nowym miejscu pracy, po przepracowaniu jednego roku i za kwartał, w którym upływa rok od podjęcia pracy.

6) pracownik, który przeszedł do nowego zakładu pracy na wniosek tego zakładu w wyniku porozumienia nowego zakładu z poprzednim (t. zw. przeniesienie) nabywa w nowym zakładzie prawo do deputatu węglowego w naturze lub ekwiwalencie, z dniem podjęcia zatrudnienia w nowym zakładzie pracy.

7) przez mieszkania wyposażone w centralne ogrzewanie, rozumie się tylko te mieszkania, które korzystają z centralnego ogrzewania dostarczonego przez administrację domu.

We wrześniu
w Warszawie

XXXV Międzynarodowy Kongres Chemii Przemysłowej

We wrześniu br. odbędzie się w Warszawie, Światowe Spotkanie Chemików, poświęcone wymianom doświadczeń na temat naukowych i technicznych aspektów przemysłowego stosowania chemii. Udział w Kongresie weźmie ok. 2500 naukowców z kilku dziesięciu krajów. Na czele Komitetu Honorowego Kongresu stanął minister przemysłu chemicznego mgr inż. Antoni RADLIŃSKI.

W podobnym Kongresie odbytym w ub. roku w Belgradzie, uczestniczyli w charakterze obserwatorów przedstawiciele naszego przedsiębiorstwa.

Na zdjęciu niżej: Jeden z przyjaciół jugosłowiańskich naszych przedstawicieli, na tle wystawy zorganizowanej z okazji XXXIV Kongresu Chemii Przemysłowej w Belgradzie.

wb

Brrr...
też amatorzy
kąpieli!

Gorący posiłek ulatwi pracę

O ścisłej zależności tych spraw niejednokrotnie wypowiadali się lekarze i specjaliści. Wiadomo jest (choć nie zawsze tuż, zasady przestrzegamy), jak nasze zdrowie i samopoczucie w ciągu całego dnia uzależnione jest od jakości pierwszego śniadania i wypoczynku.

Wiadomo też, że organizm ludzki, aby możliwie sprawnie funkcjonował przez cały dzień, wymaga odpowiedniego pokarmu spożywanego w określonych porach. Dotyczy to zwłaszcza pracowników zatrudnionych przy pracach wymagających dużego wysiłku fizycznego, bądź też w warunkach szkodliwych dla zdrowia. Wiadomo dalej, że potrzebny jest organizmowi „zastrzyk” w postaci drugiego śniadania.

Tymczasem system i jakość odżywiania naszych pracowników daleki jest od prawidłowego. Z pierwszym śniadaniem różnie bywa, zwłaszcza, gdy do zakładu trzeba dojeżdżać pociągami z odległych miejscowości — jak: Stróże, Grybów, Bobowa, Kłaj, Bochnia itp. Trzeba wstawać bardzo wcześnie i brakuje czasu na spożycie śniadania. W rezultacie pracownicy zaopatrują się w jedzenie w kioskach OZR. Kupują kiełbasę (czasem nienajlepszej jakości), bułki, orzanadę czy piwo i spożywają to jako śniadanie. Rezultaty niezbyt dobre dla zdrowia.

Chodzi więc o tzw. posiłki regeneracyjne podawane robotnikom w postaci gorącej treściwej zupy, problem niezwykle ważny szczególnie teraz podczas zimy. Dyrekcja, Rada Zakładowa czyni wiele starań, by zapewnić takie posiłki. Poszczególne zakłady naszego przedsiębiorstwa dostarczyły imienne wykazy chętnych do korzystania z takich posiłków. Zapotrzebowanie jest duże. Sprawa została również omówiona z kierownictwem OZR. Brak jest jednak

technicznych możliwości przygotowania tak dużej ilości porcji (około 3000 szt.). Możliwa do przygotowania ilość posiłków (około 600 porcji) przez stołówkę OZR zostanie w pierwszej kolejności przeznaczona dla pracowników zatrudnionych przy załadunku nawozów oraz w zakładzie transportu. Otrzymują oni, jak informuje Rada Zakładowa, gorące posiłki jeszcze w tym miesiącu.

Szczególnego znaczenia nabiera sprawa właściwego wyposażenia zakładów produkcyjnych w pojemniki, termo-

sy, talerze, nakrycia itp. Trzeba również zająć się o wydzielanie odpowiednich pomieszczeń lub miejsc w oddziałach produkcyjnych, na spożywanie tych posiłków. Cena posiłku obliczona jest wg kosztów zużycia surowca bez jakiegokolwiek zysku, i mieści się w granicach 3 zł. Wysokość środków finansowych przeznaczonych na dopłaty wynikające z wprowadzenia wydawania takich posiłków, będzie na pewno niewspółmiernie małą, w stosunku do korzyści w postaci wydajniejszej pracy poszczególnych pracowników.

Aby tylko jak najszybciej zostały zrealizowane zamierzenia Dyrekcji i Rady Zakładowej!

Cz. P.

To warto przeczytać

KONDASZEWSKI W. W.
Czynna kontrola wymiarów

Automatyczne przyrządy i ich nastawianie. Tłum. T. Sawicki 62 WNT.

Opisano konstrukcję i nastawianie najbardziej rozpowszechnionych, zmechanizowanych i automatyzowanych urządzeń do kontroli wymiarów przedmiotów podczas obróbki na obrabiarkach do metali. W pracy rozpatrzono zagadnienia związane z nastawianiem i eksploatacją tych urządzeń oraz problemy dotyczące korzyści ekonomicznych dzięki ich stosowaniu w przemyśle.

GIEMKE R. G.
Niedomagania maszyn elektrycznych. Tłum. W. Ferański 62 WNT.

Jest to tłumaczenie z piątego wydania oryginału. W

oparciu o wieloletnie doświadczenie warsztatowe omówiono najczęściej spotykane w eksploatacji uszkodzenia elektryczne i mechaniczne maszyn elektrycznych i transformatorów oraz podano metody ich wykrywania i usuwania.

SOKUN J. A.

Sprężarki śrubowe 63 WNT

Zawiera wykład teorii i metody obliczania sprężarek gwintowych i śrubowych. Podane są również teoretyczne i doświadczalne materiały potrzebne do ich projektowania. Podane są analityczne zależności do określenia głównych parametrów sprężarki, ich geometrii, obliczania śrub i narzędzi skrawających i pomiarowych. Podany jest wpływ różnych konstrukcyjnych wielkości kinematycznych i termodynamicznych parametrów na zasadnicze wskaźniki pracy sprężarki.

A. MICHALSKI — Od młota kamiennego do rakiet kosmicznych. W-wa 1963, WNT.

Autor w sposób interesujący i przystępny omawia dzieje rozwoju techniki od czasów najdawniejszych do chwili obecnej. Książka napisana jest żywo i barwnie, ilustrowana wieloma ciekawymi rysunkami i fotografiami.

Mgr Tadeusz Wywiol

O ochronie pracy kobiet

Zgodnie z art. 66 konstytucji PRL kobieta ma równe z mężczyzną prawa we wszystkich dziedzinach życia państwowego, politycznego, gospodarczego, społecznego i kulturalnego.

Podstawę równouprawnienia kobiety stanowi równe z mężczyzną prawo do pracy i wynagrodzenia według zasady „równa praca za równą pracę”, prawo do wypoczynku, do ubezpieczenia społecznego, do nauki, do zajmowania stanowisk publicznych a równocześnie opieka nad matką i dzieckiem, płatny urlop w okresie przed porodem i po porodzie oraz stała rozbudowa żłobków i przedszkoli. Praca kobiet poddana jest ze względu na szczególne właściwości fizjologiczne organizmu kobiety, szczególnej ochronie prawnej.

W świetle obowiązujących przepisów zabronione jest zatrudnianie w porze nocnej oraz w godzinach nadliczbowych kobiet ciężarnych, poczynając od czwartego miesiąca ciąży, jak również kobiet, które mają małe dzieci w wieku do 1 roku. Kobiety tych nie wolno także delegować bez ich zgody poza stałe miejsce pracy.

Kobiety ciężarne należy w miarę możliwości przesunąć do pracy dogodniejszej. Wynagrodzenie kobiety ciężarnej przeniesionej do pracy dogodniejszej nie może być niższe od przeciętnego wynagrodzenia z ostatnich 3 miesięcy przed przeniesieniem.

W okresie połogu kobiety korzystają z 12-tygodniowej przerwy w pracy, z których co najmniej 2 winny przypadać przed a co najmniej 8 po porodzie, pozostałe zaś dwa tygodnie kobieta może wykorzystać dowolnie bądź bezpośrednio przed przerwą dwutygodniową przed porodem, bądź bezpośrednio po 8-tygodniowej przerwie po porodzie.

Dwutygodniowa przerwa przed porodem i 8-tygodniowa po porodzie są przerwami obowiązkowymi i w czasie ich trwania nie wolno zatrudniać kobiety nawet za jej zgodą. W pewnych przypadkach dopuszcza się nawet dłuższą przerwę niż 12 tygodni. Ma to mianowicie miejsce w przypadku mylnie przewidzianego przez lekarza terminu porodu.

W tym przypadku więc, w tym czasie kobieta korzysta z czterech tygodniowej przerwy przed porodem, a poród ulegnie opóźnieniu, to fakt ten nie może mieć żadnego wpływu na dalsze obowiązkowe osiemtygodniowej przerwy poporodowej i wówczas łączny okres przerwy może trwać dłużej niż 12 tygodni.

Jeżeli jednak kobieta nie wykorzysta dwutygodniowej przerwy przed porodem, to po porodzie przysługująca jej przerwa tylko w wymiarze tygodni. Podkreślić należy, że na zmniejszenie przerwy w pracy nie wpływa fakt urodzenia dziecka martwego, jak również niewczesny poród (VI miesiąc ciąży) oraz przedwczesny (od VII miesiąca ciąży). Urlop połogowy nie przysługuje jedynie w przypadku poronienia, które nastąpi w pierwszych czterech miesiącach ciąży, przy czym wyjątkiem z tego powodu niezdolności do pracy pociąga się za chorobę.

Za cały czas 12 tygodniowej przerwy w pracy, w tym czasie umysłowo otrzymują od pracodawcy wynagrodzenie, zaś pracownice fizyczne zasiłek z ubezpieczenia społecznego w wysokości 100 proc. zarobku. Kobieta karmiąca przysługującą w ciągu dnia pracy dwie półgodzinne przerwy w pracy na karmienie dziecka wliczane do czasu pracy i więc opłacane tak jak czas rzeczywistej pracy.

Kobiety ciężarne nie wolno wypowiedzieć umowy o pracę ani rozwiązać z nią umowy o pierwsze dni ciąży do końca przerwy w pracy po porodzie. Z prawa tego korzystają kobiety zatrudnione w przedsiębiorstwie przynajmniej od 12 miesięcy.

Jeżeli natomiast umowa została zawarta na czas oznaczony (dłuższy niż 3 miesiące) i w głąbi w okresie czterech miesięcy przed porodem, to umowa taka ulega automatycznie przedłużeniu do dnia porodu przy czym od dnia porodu — kobiecie przysługuje zasiłek połogowy.

Rozwiązanie umowy o pracę z kobietą ciężarną dopuszczalne jest tylko w ważnych przyczynach lub winy pracownicy. Jeżeli wypowiedzenie kobiecie umowy o pracę zostanie dokonane w okresie, w którym pracownica nie mogła się zorientować że jest w ciąży, to należy przyjąć, że pracownica może powołać się na stan ciąży także po wypowiedzeniu lub rozwiązaniu stosunku pracy, gdy ciąża jej stanie się niewątpliwą.

(Cdn)

**CZUJAJ
TYCZNOŚĆ**

**Kraj
Rad**

Powołano służbę propagandowo-informacyjną TOPL

Realizując wytyczne ministra przemysłu chemicznego powołano ostatnio w naszym Przedsiębiorstwie nową służbę Terenowej Obrony Przeciwlotniczej naszego Przedsiębiorstwa w pierwszym półroczu br. oraz sposobu realizacji tego planu poświęcona była, odbyta w dniu 31 stycznia br., narada szefów i zastępców szefów poszczególnych Grup Zakładowej Grupy Ratownictwa TOPL.

(bw)

Nowoorganizowana służba propagandowo-informacyjna podzielona jest na trzy sekcje, które opracowały już plany działalności a wśród nich plany prac użytecznych

HARTOWANIE ZA POMOCĄ PARY

Hartowanie wiertła za pomocą pary stosuje VEB Werkzeugfabrik Koennigasse.

Wiertła umieszczane są na okres 30 minut w kąpieli parowej o temperaturze 500 do 540°C. Metoda ta przedłuża okres używalności wiertła od 80 do 100 proc. Wytworzona na powierzchni wiertła warstwa tlenku stanowi zabezpieczenie przed rdzewieniem i zapobiega łączeniu się ostrza z obrabianym materiałem.

POSPIESZNE TERMOMETRY PRZEMYSŁOWE

Firma Dippel i Gotze (NRF) wyrabia szybko działające termometry, przeznaczone do mierzenia temperatury w cysternach i zbiornikach przemysłowych. Za organ pomiarowy służy zwinięta spiralnie kadłowana sprężyna bimetaliczna. Pod działaniem ciepła sprężyna rozciąga się i wskazuje temperaturę na skali aluminiowej. Znajdujący się w przyrządzie otwór przepływowy powoduje, że przy zanurzeniu termometru w cieczy opływa ona sprężynę i oddaje jej swoje ciepło. Termometrem można mierzyć temperatury od minus 30 do plus 400°C.

SOWI znaczy - dobra robota!

W ciągu jedenastu lat działalności SOWI (Samodzielnego Oddziału Wykonawstwa Inwestycyjnego) pracownicy tego Zakładu mogą zanotować na swoim koncie niemałe osiągnięcia. Na przestrzeni minionych lat wielokrotnie wzrosła wysokość zadań produkcyjnych. Tak np. w pierwszym roku istnienia SOWI, wartość wykonanych zadań rocznych wynosiła 20 milionów zł a w minionym 1963 roku, aż 116 milionów. Jeszcze wyższe zadania - w związku z rozbudową Zakładów - stoją przed SOWI w bieżącym roku.

CO TE CYFRY MÓWIĄ?

Do wyobraźni człowieka lepiej od tych cyfr przemawia obraz wniesionych przez robotników, rzemieślników i pracowników inżyniersko-technicznych SOWI budynków, hal produkcyjnych, zamontowanej aparatury. Miliony przerobionych cegieł, tysiące ton stali, setki tysięcy zamontowanych kabli, miliony metrów bieżących przewodów elektrycznych. Jako ciekawostkę podajemy, że gdyby z rur stalowych umownie sprowadzonych do Ø 100 mm zamontowanych przez SOWI w ciągu tych 11-tu lat ułożyć jeden ciąg, to powstałby rurociąg łączący Tarnów ze Szczecinem...

DOBRA, OFIARNA ZAŁOGA

Te wielkie osiągnięcia SOWI są rezultatem przede wszystkim ofiarnej pracy dobrej, przywiązanej do zakładu, załogi. O pracy monterów i pracowników budowlanych SOWI najlepiej mogą powiedzieć ci, którzy stykają się z nimi, np. w piwnicach i kanałach zakładu amoniaku. Pracownicy SOWI są bowiem wszędzie tam gdzie praca jest najzłudniejsza, gdzie żadne z obcych przedsiębiorstw nie podejmie się wykonania robót.

Są najbardziej ofiarna załoga naszego Przedsiębiorstwa. Cieszą się z każdego oddanego w terminie obiektu.

TARNÓW II - OLBRYZMIE ZADANIA

Niemałe zadania spoczyły na załodze SOWI w związku z rozbudową zakładów, budową Tarnowa II. Jej dziełem są m. in. wytwórnia elektrolizy rtwiowej soli, kaprolaktam, nowa saletra amonowa, kwas azotowy półciśnieniowy i wiele innych obiektów. Obecnie załoga całego Przedsiębiorstwa śledzi ze zrozumiałym zainteresowaniem postęp prac na nowych obiektach Tarnowa II.

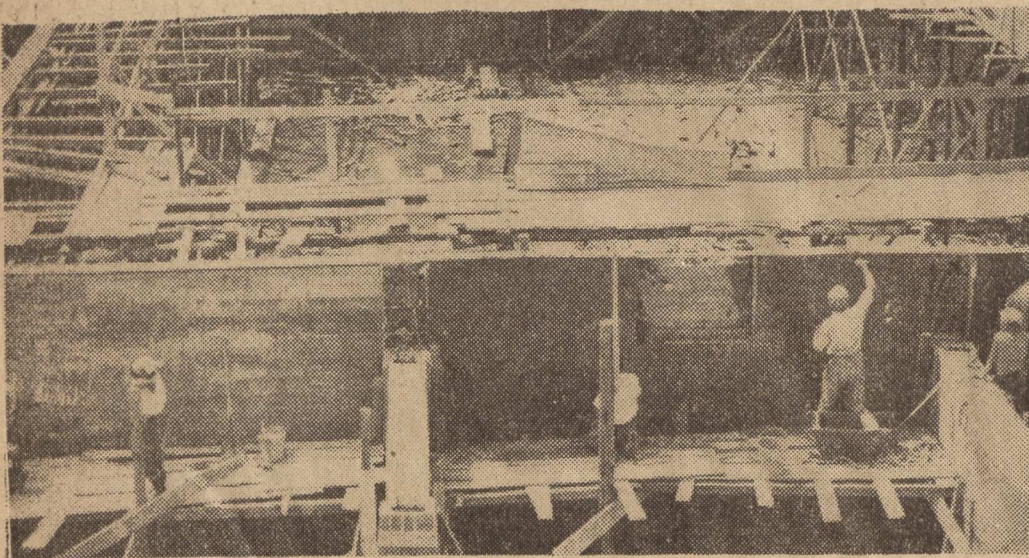
Te olbrzymie zadania i perspektywy zmuszają kierownictwo SOWI, do energicznych starań o niezbędny sprzęt, maszynowy. Bowiem, mimo realizacji potężnych inwestycji wiele prac szczególnie tych ciężkich, nie jest zmechanizowanych. Brak prawie zupełnie sprzętu ciężkiego, dźwigów i transporterów, za mało jest - jak na potrzeby tego olbrzymiego przedsiębiorstwa budowlanego - środków transportowych. Stała bolączką, niestety nie do rozwiązania siłami Przedsiębiorstwa, są ciągłe braki zaopatrzeniowe.

Kierownictwo SOWI, cała załoga - mimo trudności stara się, by przez terminowe oddawanie coraz to nowych, lepszych obiektów, przyczynić się do podnoszenia potencjału gospodarczego naszej Ojczyzny.

B. Witkiewicz

Fragment Zakładów Kaprolaktamu

Zakład Akroilonitulu w budowie

Z sali sądowej

(3)

Kapitan Jan B. po przeczytaniu ostatniej strony grubego tomu akt, podniósł wolno zmęczoną czołwą i spojrzał na wiszący naprzeciwko ścienny zegar. Była godzina 21.45. Wychodząc z sali, Komenda wstąpił jeszcze do dyżurki. Dyżurny oficer przeglądał właśnie raporty, ekipa pogotowia prowadziła jakąś dyskusję, centralka telefoniczna milczała. Wreszcie spokojny wieczór. - Pomyślał kapitan i wyszedł na ulicę.

Owiało go chłodne wieczorne powietrze. Na ulicy Krakowskiej spacerowało jeszcze wiele osób, które po pośpiechu siedziały pewnie w domu, bojąc się wyjść na sierniową spiekotę.

Na placu Sobieskiego naprzeciw kawiarni „Tatrzańska” zobaczył zbiegawisko. Podszedł bliżej. Jakis mężczyzna podnosił z ziemi drugiego, który miał zakrwawioną twarz. Obok wysoki dryblas ścigał w tym czasie czarną kosa.

Mężczyzna podnoszący drugiego widząc milicyjny mundur wskazał kapitanowi o-

sobnika, który ścigał kosa. - jako sprawcę awantury. Kapitan postanowił go wyleczyć. Na zadanie o kosa dowodu osobistego drugiego pojechał się dowi-

co i nie podważając pchnął kapitana. Kapitan z trudem odzyskał równowagę a następnie chwycił dźwido obalił chuligana na ziemię po czym zwrócił się do jednego ze świadków, zając, by ten z najbliższego telefonu wezwał pogotowie milicyjne. Tymczasem do kapitana, który przez cały czas trzymał w rywającą się chuligana, podszedł kolega zatrzymanego usiłując uwolnić chuligana. Zatrzymany chuligan zdążył podnieść się z ziemi. Kapitan znalazł się w trudnej sytuacji, bo musiał teraz trzymać dwu ludzi, którzy mu się gwałtownie wyrwali. Chuligan kopał go po nogach i znieważał obelżywymi

słowami. Na szczęście usłyszał wycie syreny alarmowej a w minutę później na ulicy zapiszczały opony, gwałtownie hamującego milicyjnego „gazika”. Trzyosobowy patrol szybko załadował wierzających nogami chuliganów i odjechał do Komendy.

Chuligan, który zaatakował kapitana Jana B. - Bogusław Szelaż otrzymał za to należną mu karę trzech lat więzienia. Inni chuligani spotykają się ostatnio także z coraz ostrzejszymi represjami ze strony organów wymiaru sprawiedliwości. Zgodnie z wydanym niedawno zarządzeniem ministerstwa sprawiedliwości, do osób, które zostały skazane za przestępstwa o charakterze chuligańskim, stosuje się obostreżony reżim więzienny. W efekcie chuligan przebywający w więzieniu nie ma prawa do odwiedzin rodziny, nie może w karnym zakupować dodatkowo żywności, nie może otrzymywać paczek, słu-

chać radia, czytać gazet, natomiast obowiązkiem pracować zarówno w dzień powszednie jak i święta.

Tarnowskich chuliganów społeczeństwo miało już dość oglądać przy kopaniu rowów kanalizacyjnych oraz porządkowaniu terenu na Gó-

rze Marcina. Będą również pracować na terenie śródmieścia, żeby społeczeństwo mogło w dzień zobaczyć we właściwych wymiarach tych „bohaterów” nocy.

Jak z tego widać, odnośne władze zrobiły wiele, by chuliganom maksymalnie obryzdzili życie. Statystyki ostatnich miesięcy wskazują na znaczne zmniejszenie się ekscesów chuligańskich po zastosowaniu zastrzeżonych sankcji.

Problem chuligaństwa nie należy uznać jednak za załatwiony. Stosowanie kar jest środkiem ostatecznym, którego należy - jeśli to możliwe - unikać.

Należy więc równocześnie z zastrzeżonymi sankcjami prowadzić szeroką akcję zapobiegawczą. Każdy człowiek żyje w określonym środowisku, ma przyjaciół i kolegów. Stacjonując na śliską drogę przestępstwa dźwie się na oczach bliskich. Zaczyna się zazwyczaj dość niewinnie od lekceważenia zasad dyscypliny społecznej.

Proces powolnego grzebania się przesiadliwym słuchając sprawozdań z rozprawy Zdanowicza. I w tym przypadku zaczęło się od lekceważenia norm współzycia społecznego, od lenistwa w kole, braku chęci do pracy przy wybujałej ambicji i chęci użyć.

Chciałbym drogi Czytelniku, byś rozglądał się wokół siebie i zastanowił, czy wśród twoich bliskich nie ma kogoś, komu w stosownej chwili trzeba by zwrócić uwagę, na niewłaściwość postępowania, czyją energię trzeba by pchnąć na tory pozytywnej pracy. Jeśli tak uczynisz, jeśli uczynią to także inni nie będziesz musiał wieczorem drzeć, że twój brat, ojciec czy syn mogą do domu nie wrócić.

OBSERWATOR

Uchwała Konferencji Samorządu Robotniczego Zakładów Azotowych im. F. Dzierżyńskiego odbytej 20 stycznia 1964 r.

Konferencja Samorządu Robotniczego postanowiła przyjąć do realizacji przedstawiony na konferencji plan produkcyjny i obniżki kosztów własnych oraz plan inwestycyjny na rok 1964.

KSR dostrzegła szczególne trudności w pełnej realizacji następujących asortymentów:

1. chloru,
2. podchlorku wapniowego,
3. dwufosfatu paszowego,
4. aparatury chemicznej.

na który to asortyment należy zwrócić szczególną uwagę.

KSR widzi również bardzo duże trudności (nie zawsze zależne od Zakładu w realizacji zadań inwestycyjnych). Dla zapewnienia wykonawstwa planów produkcyjnych poszczególnych zakładów należy:

1. Dla ZAKŁADU SYNTEZY:

- a) zagwarantować wykonawstwo i włączenie do ruchu w okresie remontu zmodyfikowanego dopalacza R. Metanu IV.
- b) przeprowadzić intensyfikację i jednostek konwersji.
- c) operatywnie podnieść plan produkcji amoniaku tak aby zapewnić wykonanie na starym ciągu 2 tys. ton amoniaku, planowanych z nowoodbudowanych obiektów inwestycyjnych.

2. Dla ZAKŁADU NAWOZÓW

- a) ukończyć i oddać do ruchu technologicznego instalację azotynu amonu zapewniając tym samym obniżkę kosztów własnych w Zakładzie Kaprolaktamu.
- b) uruchomić i opanować łącznie z Instytutem Nawozów Sztucznych, Biurem Projektów i Działem Inwestycji, technologiczny proces produkcji i dwufosfatu paszowego.

3. Dla ZAKŁADU KAPROLAKTAMU:

- a) zapewnić przy poparciu ZPCChem i MPCChem dostawę cykloheksanolu i cykloheksanonu z importu.
- b) zagwarantować pełne i rytmiczne dostawy surowców, krajowych a w szczególności oleju, SO₂, fenolu i tróchloroetyleny.
- c) zagwarantować w wykonawstwie inwestycyjnym terminowe oddanie uwoformienia cykloheksanolu, destylacji pozostałości cykloheksanowych a przede wszystkim instalacji do przerobu roztworu siarczanu amonu, która pozwala na produkcję nawozu azotowego.
- d) zintensyfikować w ramach postępu technicznego lub sposobem gospodarczym instalację do przerobu produkcji kwasu adypinowego dla maksymalnego zabezpieczenia eksportu tego artykułu.
- e) zobowiązać Zakład Kaprolaktamu do stałego podnoszenia jakości kaprolaktamu i obniżenia wskaźników zużycia surowców.

4. Dla ZAKŁADU CHLORU

- a) oddać VI kompresor chloru do 25 II 1964 r.
- b) zobowiązać inwestycję do jaknajwcześniejszego przekazania instalacji nowego wapna II i IV, prasy na sta-

1. wapniu II do rozruchu, który winien być zakończony przez Z-d Chloru najpóźniej do 31 III 1964 r.,

c) zapewnić właściwe pod względem jakości i ilości opakowania dla produkcji odczynników,

d) uzupełnić kadre inż.-techniczne.

Dla ZAKŁADU BUDOWY APARATURY CHEMICZNEJ

- a) zobowiązać Dział Zaopatrzenia przy pomocy władz zwierzchnich do terminowej dostawy kompletnych materiałów gwarantujących realizację potrzeb inwestycyjnych i ruchowych oraz planu produkcji w wysokości 5200 t/rok.
- b) zobowiązać dział inwestycji do maksymalnego przyśpieszenia wykonawstwa brakujących urządzeń i obiektów Z-du Budowy aparatury, centralnej krajalni, walcy do zwijania blach o grub. 25 mm i centralnej wytwórni.

6. Dla DZIAŁU GŁÓWNEGO ENERGETYKA

- a) zobowiązać Dział Głównego Energetyka do podjęcia starań dla zabezpieczenia wymiany kabli o nieodpowiedniej jakości oraz sprawnego przeprowadzenia remontu sieci i urządzeń elektrycznych.
- b) podjąć starania o załatwienie remontu chłodni kominowej przy EC II i zabezpieczenia wody dla Zakładów.
- c) dostarczyć 2 skraplacze dla III Centrali Chłodniczej.
- d) skoordynować gospodarkę zimową w całym Zakładzie dla zabezpieczenia produkcji kwasu stezonego, dwufosfatu paszowego.

7. Dla SOWI

- a) zwrócić się z prośbą do Ministerstwa o zabezpieczenie materiałów budowlanych i montażowych na zasadach przydziału dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych.
- b) spowodować w MPCChem przyśpieszenie dostaw ciężkiego sprzętu budowlanego i transportowego.
- c) zwrócić się do Zjednoczenia i Ministerstwa z prośbą o wcześniejsze zatwierdzenie funduszu plac dla SOWI oraz sposobu premiowania wg zasad firm generalnego wykonawstwa na naszym terenie.

8. Dla INWESTYCJI

KSR stwierdza, że zadania inwestycyjne roku 1964 są niezwykle trudne do wykonania z uwagi na ich olbrzymi zakres oraz poważne opóźnienia w terminach przekazywania frontów robót poszczególnym wykonawcom, jak również istniejące jeszcze zakroczony w terminowej realizacji dostaw maszyn, aparatury, urządzeń i materiałów budowlano-montażowych. Terminowa ich realizacja wymagać będzie maksymalnej mobilizacji sił i środków ze strony Inwestycji i wszystkich wykonawców oraz dodatkowego zabezpieczenia

pomocy władz zwierzchnich przez realizację niżej podanych postulatów. W celu maksymalnego zabezpieczenia zadań inwestycyjnych zobowiązuje się:

a) Dyrekcję Inwestycyjną do wystąpienia, poprzez MPChem do Min. Bud. Mat. Budowlanych o udzielenie dla budowy specjalnych środków umożliwiających dodatkowe przyjęcie pracowników do likwidacji opóźnień w przekazywaniu frontów budowlanych przedsiębiorstwom montażowym.

b) Dyrekcję Inwestycji do przygotowania i przedstawienia przez MPChem materiałów do Uchwały KERM-u zmierzającej do zagwarantowania terminowej realizacji dostaw maszyn, aparatury, urządzeń i wszelkich materiałów potrzebnych do budowy.

c) Dyrekcję Zakładów do wystąpienia przez MPChem do Prezydium Rządu o wydanie specjalnego priorytetu dla naszej budowy.

d) Dyrekcję Zakładu do opracowania w terminie do 31 III 64 programu przygotowania kadr dla obiektów Tarnowa II.

e) Dyrekcję Techniczną, Dyrekcję Inwestycji i Kierownictwo Biura Projektów do rozwiązania możliwości innych rozwiązań technologicznych utrzymywania gazu do syntezy amoniaku bez acetyleny w wypadku trudności technologicznych na instalacji półpalcia wg Montecatini.

f) Komórkę gen. Projektanta do zorganizowania operatywnego zespołu złożonego z wysokiej klasy projektantów i kalkulatorów, którzyby na codzień na budowie mogli podejmować wiążące decyzje w wypadku stwierdzenia błędów czy braków dokumentacyjnych oraz niezwłocznie skorygować prace dodatkowe dla prawidłowego ich rozliczenia bez wstrzymania tempa prac na budowie.

g) Dyrekcję Zakładów i Dyrekcję Inwestycji do wzmocnienia kontroli na wszystkich szczeblach naszych Zakładów.

9. Zobowiązuje się wszystkie Zakłady produkcji chemicznej do wykorzystania istniejących możliwości technicznych i produkcyjnych do zwiększenia asortymentów i ilości produktów eksportowych.

10. Zobowiązuje się DZIAŁ GŁ. MECHANIKA do przyśpieszenia i równocześnie podniesienia jakości wykonawczych remontów.

11. Zobowiązuje DZIAŁ ORGANIZACJI i DZIAŁ ZAOPATRZENIA do analizy zatrudnienia oraz wykorzystania godzących nadliczbowych jak również do dalszego racjonalnego prowadzenia akcji „R”.

12. KSR stwierdza, że w zakresie dowozu pracowników istnieją brakujące ilości środków komunikacyjnych szczególnie w kolejnictwie, na który to stan Zakłady nie mają wpływu. Również nie wystarczające są środki komunikacyjne własne, a przewóz odbywa się głównie samochodami przystosowanymi. Zalega się Dyrekcję do podjęcia starań o zwiększenie taboru autobusowego. W zakresie komunikacji miejskiej wystąpić do Prezydium Miejskiej Rady Narodowej o usprawnienie przewozu pracowników, szczególnie w czasie szczytów spowodowanych godzinami pracy.

13. Zobowiązuje DYREKCJĘ, RADE ZAKŁADOWĄ o wystąpienie do Wojewódzkiej Komisji Rozdziału Robót w Mińsku o zwiększenie zakresu prac dla budownictwa mieszkaniowego na łączną kwotę 3,2 mln zł a do WRE z wnioskiem o zwiększenie kredytów na spójnienie, przyzakładowe budownictwo mieszkaniowe.

14. KSR zaleca również w 1964 r. dalsze dokształcanie pracowników Zakładów różnymi formami kursów, różnorodnością i różnorodnością.

Wykonanie planu 1964 r. zobowiązuje do wprowadzenia większych wyników w stosunku do kadry inżynierskiej w zakresie dyscypliny pracy, dyscypliny technologicznej, organizacji, nadzoru i ogólnie inicjatyw.

W stosunku do średniego nauczania w młoc wymagania w zakresie samodzielnego prowadzenia ruchu i odpowiedzialności za produkcję i dyscyplinę pracy.

Przewodniczący Konferencji Samorządu Robotniczego

(-) RYSZARD KOZIOL
I Sekretarz KZ PZPR

-kronika kulturalna-

5 lat „Osceska”...

W bieżącym miesiącu mija 5 lat od chwili założenia ogólnie lubianego zespołu Teatryku Autora i Aktora „Osceska”, pracującego pod kierunkiem Kazimierza Ożgi. O działalności tego zespołu napiszemy szerzej w najbliższym numerze naszej gazety.

Na zdjęciu: Scena finałowa z ostatniego XIV programu literacko - muzycznego pt „może nasze morze”...

MODA WIOSENNA

Z listów do redakcji

0 księgozbiórze biblioteki technicznej

DROGA REDAKCJO!

Chciałbym napisać kilka słów w związku z modernizacją, jaka nastąpiła ostatnio w bibliotece ZDK. Wydaje mi się, że inowacje (w skali naszego terenu), jakie wprowadzono staraniem kierownictwa Domu Kultury są cenne. Hasło „bliżej książki” — umożliwia czytelnikowi swobodny wybór lektury. Jest rzeczą niewątpliwą, iż przyczyni się to do wzrostu liczby czytelników oraz liczby książek przeczytanych przez nich, że wpłynie na lepszą realizację postulatów upowszechnienia oświaty (o którym to postulatcie programowym ZDK, czytaliśmy w jednym z ostatnich numerów tej gazety).

Aprobuje i pochwalam ten krok, ale niestety muszę powiedzieć, że mam dużo zastrzeżeń do księgozbioru znajdującego się w bibliotece przyzakładowej. Czy wolno spytać kto i jaką zasadą kieruje się przy sprowadzaniu i kompletowaniu książek? Z pewnością biblioteka ta nie ma ambicji biblioteki specjalistycznej o charakterze naukowym (to nie byłoby uzasadnione), ale nie można przecież proponować do czytania tylko literaturę piękną, czy powieści kryminalne. Jest przecież w naszej dzielnicy dużo osób, które się dokształcają i którym przydałoby się umożliwić przynajmniej najbardziej podstawową lekturę. W tej chwili w bibliotece nie ma zadowalającej ilości (z uwzględnieniem jakości) książek dotyczących poszczególnych nauk.

Proszę zobaczyć jakie pozycje widnieją pod napisem filozofia, socjologia, psychologia — nie mówiąc już o innych. Nie ma historii filozofii (a przecież kilka miesięcy temu wydano po raz drugi tłumaczenie z rosyjskiego pod red. Aleksandrowa), można dostać „Ludwika Feurbacha...” i jeszcze kilkanaście pozycji z filozofii marksistowskiej — czy to może dać najogólniejsze choćby pojęcie filozofii?

A z psychologii — podręcznik Tieptowa, a obok niego „Psychologia” — Guillaume’a; pierwszy z nich mógłby być (i jest — przyp. redakcji) podręcznikiem w szkole średniej, pod czas gdy drugi jest niestrawny nawet dla studentów psychologii. Nie można znaleźć czegoś pośredniego? Uważam, że takie kompletowanie biblioteki (pomijając już to, że ZDK przy tak dużym i ważnym ośrodku przemysłowym, jakim są tutaj zakłady ma olbrzymią rolę do spełnienia i jest instytucją poważną) jest nieporozumieniem.

Postulując więc, by czym prędzej kierownictwo ZDK zainteresowało się tą sprawą, zdecydowało się na jakąś zasadę „zbierania” książek do „swojej” biblioteki i powiadomiło nas w najbliższym numerze „Azotów”, że sprawę załatwić postanowiono.

MALKONTENTKA

(nazwisko i adres znane redakcji)

Dyskusyjny Klub Filmowy „Jaskółka” zaprasza...

Potrzeba masowego upowszechnienia kultury filmowej wśród najszerszych warstw społeczeństwa, powołała do życia dyskusyjne kluby filmowe. Jednym z nich jest na terenie województwa krakowskiego, jest działający przy Domu Kultury Zakładów Azotowych im. F. Dzierżyńskiego w Tarnowie. Dyskusyjny Klub Filmowy „Jaskółka”.

Filmy wyświetlane w tym klubie pochodzą z kilku źródeł: korzysta on z filmów tzw. puli specjalnej (sa to filmy specjalne dla klubów przy CWF zakupywane) z niektórych przedpremierowych przed wprowadzeniem na ekrany kin państwowych oraz wybitnych archiwalnych niedostępnych w kinach. Przed projekcją filmową wygłaszana

jest kilkuminutowa prelekcja umożliwiająca członkom Klubu zapoznanie się z reżyserem, aktorami, charakterem filmu i jego wartościami artystycznymi. Ostatnio przy Klubie utworzona została sekcja młodzieżowa, której celem jest udostępnienie młodej publiczności najbardziej wartościowych dzieł kinematografii światowej, oraz adaptacji filmowych najwybitniejszych pozycji literackich.

Bardzo atrakcyjnie przedstawia się repertuar Dyskusyjnego Klubu Filmowego w tym. Tak więc w dniu 3 li widzowie zobaczyli interesujący film dokumentalno-fabularyzowany produkcji francuskiej pt. FARREBIGUE (reżyser G. Rouquier) — obraz,

który otrzymał międzynarodową nagrodę Krytyki Filmowej Fipresci na Festiwalu w Cannes w 1947 r.

10 lutego wyświetlano film archiwalny o tematyce obyczajowej — produkcję włoskiej pt. „JUTRO BĘDZIE ZA POZNO”, w reżyserii L. Moguyego. W poniedziałek dnia 17 bm wyświetlany zostanie dramat psychologiczny o tematyce społecznej produkcji angielskiej w reżyserii Carla Reeda pt. „NIEPOTRZEBNI MOGA ODEJŚĆ”. Wreszcie w ostatni poniedziałek miesiąca — głośny dramat społeczny produkcji francuskiej „Nowej fali” pt. GŁOWA o MUR (reżyseria Georges Franju).

W repertuarze Młodzieżowego DKF uwzględniono film

Jerzego Kawalerowicza zrealizowany według „Pamiętników z Celulozy” I. Neweriego pt. „CELULOZA” (17 II) oraz „POD GWIAZDĄ FRIGIJSKĄ” (24 II), a ponadto doskonały film dokumentalny prod. szwedzkiej pt. „MEIN KAMP”.

Dla informacji podajemy, że zajęcia Klubu odbywają się w poniedziałki w kinie „Azot” o godz. 17 — klub młodzieżowy, zaś o godz. 19 dla starszych.

Karnety rozprowadza Sekretariat Domu Kultury Zakładów Azotowych. Ponadto można je nabyć przed zajęciami Klubu, o godz. 19 w kinie „Azot”.

J. Postawa

Rozrywki umysłowe

PUZZLEMO: 1) stolica Afganistanu, 4) siostra Z. R. Adami, 5) pismo angielskie, 8) pierwiastek chemiczny, 9) ryba, 10) rysy włoskie na polowie kaffi, 11) więzienna tiranka, 14) niemiecki poeta z okresu romantyzmu (1781—1831), 17) np... Tarzana, 20) ikana na wyspy, 23) pierwiastek chemiczny, 25) sytuacja bez wyjścia, 26) wicemiss Elementarza, 27) marka izraelskich płyt gramofonowych lub miara powierzchni ziemi i dźwięk (raze), 28) część twarzy (zdrobniale).

PIONOWO: 1) zły znak, jak przeleci drogę (zdrobniale), 2) walka, 3) pika, 4) „Niebiesko-Czarni” nagrali dla niej płyty (fonetycznie), 5) wielkie morze, 6) postać ze Słubów Pamięskich, 12) piosenkarka polska, 13) smoła, 15) rzeka w Europie, 16) pytańnik, 17) posiedzenie, 18) ozdoba architektoniczna, 19) ma go kolarz, 20) Zachodni — na Nowej Gwinei, 21) wypała i zostawiła ślad na ciele, 22) kuchenny toporek.

ROZWIĄZANIE ROZRYWKI NR 7

POZIOMO: 2) amar, 4) pobudka, 8) wosk, 12) krak, 15) arab, 16) lłaka, 17) kłops, 18) papa, 19) kram, 21) real, 22) sad, 23) sowa, 24) kanapa, 29) klejnot, 32) Krym, 33) park, 34) obciążki, 36) amoniak, 40) hała, 41) los, 42) ona, 43) tara, 46) iperyt, 47) korzec, 50) kita, 52) paw, 53) jar, 54) ikra, 59) kwadrat, 62) saleira, 64) rata, 65) losz, 67) szturm, 70) Popiel, 71) Olek, 72) los, 73) owca, 74) tran, 79) tron, 81) kwiat, 82) obrok, 83) klin, 84) rama, 85) arak, 86) klarnet, 87) knot.

PIONOWO: 1) arka, 2) akta, 3) ofiara, 5) ogar, 6) unikat, 7) koks, 9) orszak, 10) kark, 11) wata, 13) zabawki, 14) dorożka, 18) paka, 20) meta, 25) Nobel, 26) płas, 27) dym, 28) dar, 30) lina, 31) klasa, 35) krok, 37) mina, 38) choinka, 39) tapan, 44) rym, 45) tor, 48) kara, 49) kawa, 51) ta-wot, 55) korki, 56) odór, 57) deko, 59) trzewik, 60) sto, 61) lok, 62) sztywary, 63) oset, 66) klon, 68) Moskwa, 69) porter, 70) narkan, 75) rola, 76) Nina, 77) stal, 78) pole, 79) tort, 80) okno.

Dodatkowe rozwiązanie „Redakcja życzy Wesołych Świąt”.

Nagrodę wylosowała Anna Rolewska — zam. w Tarnowie, ul. Akacjowa 2/11.

11 lat pracy w kulturze Zofii Majki

Założa „Azotów” pozwoli, że jej przedstawimy kolejną sylwetkę, od 11 lat związaną z działalnością kulturalną. Oto ona: Zofia Majka — o szczegółach opowie sama...

— Bardzo chętnie! Jeżeli jednak wolno mi coś powiedzieć, to dlaczego zaraz do gazety. Jestem zwolenniczką raczej cichej pracy, bez wielkich uniesień ale i bez wypadków.

— To przesadna skromność. Wysoko cenimy całokształt Pani pracy. Wobec tego proszę kilka słów poświęcić swojej działalności w zespołach Domu Kultury.

— Zaczęło się to w 1951 r. Wzięłam do ręki instrument na którym przez 10 lat grałam w orkiestrze mandolinowej.

— Pani działalność w kulturze objawia się również głosem, prawdą?

— Tak, ale traktowałam śpiew w zespole jako sprawę drugorzędą.

— Pamiętamy panią z występu w zespole ludowym. Jeśli się nie mylę to było „Weselsko”. W którym roku to było? I jak pani ocenia ten program?

— W 1961 r. To był świetny program! Dobrze byłoby go przypomnieć choć oczywiście wykonawcami będą już inni.

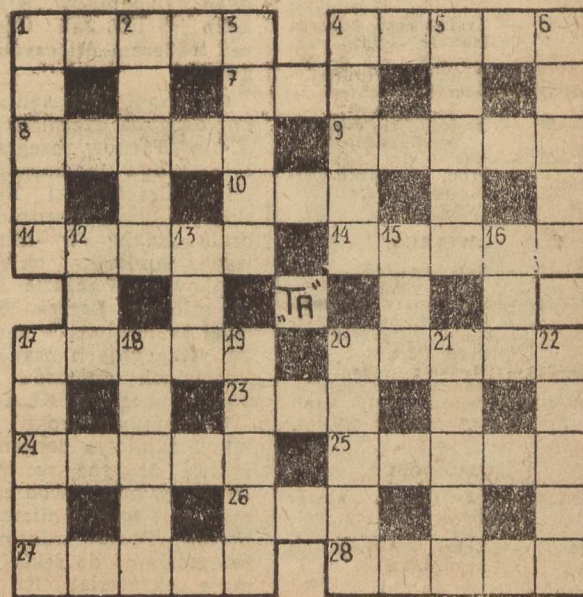
— Czy pani zerwała już z tą działalnością?

— Nic podobnego! Po prostu mój udział w pracy kulturalnej przedstawia się w innej formie.

— Rozumiem! Jako członek Rady Kultury zajmuje się pani tą działalnością w sposób koncepcyjny a nie wykonawczy. Słyszeliśmy, że jako opiekun zespołów tanecznych Domu Kultury wywiązuje się pani z tych społecznych obowiązków bardzo dobrze.

— Nie mogę tu zabrać głosu, bo ocena nie do mnie należy, ale przyznaję że lubię pracę z zespołami. Gdyby członkowie Rady Kultury poświęcili więcej czasu zespołom, którymi się opiekują na pewno przyczyniliby się do pełniejszego rozwoju tych zespołów.

Rozmawiał Z. Reszka

Podziękowanie

Na wniosek Rady Zakładowej, zawodnicy sekcji lekkoatletycznej Zakładowego Klubu Sportowego „Unia” Tarnów zorganizowali w dniu 18 stycznia br., dla uczczenia 19 rocznicy wyzwolenia Ziemi Tarnowskiej i 20 lecia Polski Ludowej, sztafetę sportową, która wzięła udział w rocznicowości zapalenia znicza na grobie Nieznanego Żołnierza w Tarnowie, oraz wraz z delegacją zakładową złożyła wieniec pod pomnikiem ofiar faszyzmu w Zbylitowskiej Górze.

Oto treść podziękowania otrzymanego z PKKFiT w Tarnowie za zorganizowanie sztafety:

Rada Zakładowa
przy Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego
w Tarnowie

Powiatowy Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Tarnowie, przesyła serdeczne podziękowanie za zorganizowanie sztafety sportowej w dniu 18 stycznia br. w związku z XIX rocznicą Wyzwolenia Ziemi Tarnowskiej spod okupacji hitlerowskiej oraz inauguracją obchodów XX-lecia Polski Ludowej.

Podziękowanie prosimy przekazać w naszym imieniu również wszystkim zawodnikom i uczestnikom sztafety.

Przewodniczący
Powiatowego Komitetu Kult. Fizycznej i Turystyki
(—) Tadeusz Michalski

Mieczysław Bryła — prezesem ZKS „Unia”

23 stycznia br., w sali teatralnej ZDK „Azotów” odbyło się Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze ZKS „Unia” Tarnów.

Sprawozdanie z działalności Klubu złożył prezes mgr inż. Wiktor GRYGIEL. Następnie Leopold ROLEWSKI złożył sprawozdanie komisji rewizyjnej. Zasłużonym działaczom i sportowcom przewodniczący PKKFiT w Tarnowie Tadeusz MICHAŁSKI wręczył dyplomy, oraz pamiątkowe odznaki. ZKS „Unia” Tarnów liczy obecnie 585 czynnych sportowców i 15 sekcji sportowych.

W roku 1963 — „UNIA” Tarnów miała wpływy z tytułu składek członkowskich i imprez sportowych 1.352 tys. złotych. Bilans Klubu zamknięto niedoborem 5.557 złotych.

W wyniku wyborów, w skład nowego zarządu weszło 27 członków, a prezesem został wybrany znany działacz sportowy Mieczysław BRYŁA.

(ro)

I Zimowa Spartakiada Zakładowa trwa!

21 stycznia br. rozpoczęła się I Zimowa Spartakiada Zakładowa. Obecnie odbywają się rozgrywki we wszystkich przewidzianych w programie spartakiady dyscyplinach sportowych, a mianowicie: w siatkówce, koszykówce, tenisie stołowym, brydżu i szachach.

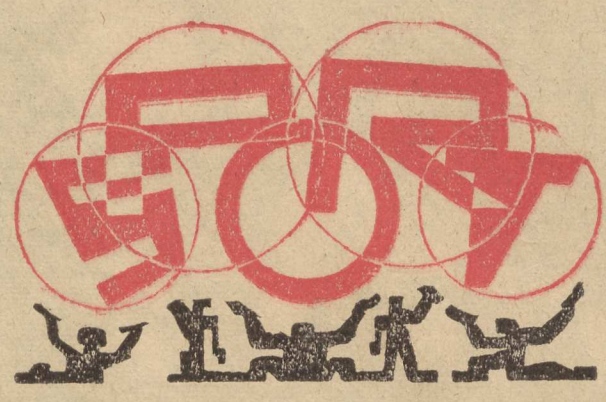
W rozgrywkach, które trwać będą nieprzerwanie do 21 marca br., udział biorą drużyny zakładów, budowy aparatury chemicznej, elektrowni, badawczego, energetyczno-wodnego, pomiarowego, SOWI, produkcji nawozów, inwestycji i biura projektów.

Liczba uczestników we wszystkich dyscyplinach sportowych wynosi około 1200 osób, co — jak na pierwszą tego rodzaju imprezę — jest dużym osiągnięciem. Dla zwycięzskich zespołów ufundowano puchary kryształowe i dyplomy a dla zawodników upominki rzeczowe.

Podkreślić należy, że duża pomoc w zorganizowaniu spartakiady udzielił komitetowi organizacyjnemu, dyrektor Technikum Chemicznego mgr inż. E. Kątny zezwalając na korzystanie z sali gimnastycznej przez cały czas trwania spartakiady.

Komitet Organizacyjny Spartakiady składa dyrektorowi Technikum Chemicznego za naszym pośrednictwem serdeczne podziękowanie.

wb.

Bez przesady — taka impreza!

Sądźmy, że impreza rozrywkowa — „Przeboje sezonu”, nawet najwybredniejszym przypadkiem do gustu. W celu umożliwienia największej rzeszy zwolenników sportu obejrzenia programu rozrywkowego, postanowiliśmy zorganizować imprezę dwukrotnie w niedzielę 16 lutego w auli Technikum Chemicznego w Tarnowie-Swierczkowie (o godz. 17.00 i 19.30).

Bilety wstępu w cenie zł 10 od osoby rozprowadzać będzie sekretariat Domu Kultury i Radiowęzeł Zakładowy „Azoty” z dniem 10 bm.

Tymczasem prosimy wszystkich, którzy wybierają się na finałową imprezę „Przeboje sezonu” o wcześniejsze zarezerwowanie dla siebie miejsc.

Do zobaczenia!

Poniższe zdjęcie przedstawia fragment imprezy, także „Przeboje Sezonu” zorganizowanej w 1962 roku z okazji plebiscytu sportowego dla sportowców ZKS „UNIA” Tarnów.

Na zdjęciu zespół muzyczny „OSESEK” oraz uczestnicy konkursu sportowego w momencie otrzymywania upominków za trafne odpowiedzi. Jak można się zorientować, atmosfera była wspaniała.

Jak będzie w dniu 16 lutego br., dowiemy się dosłownie za kilka dni.

(Och)

Co? Gdzie? Kiedy?

DYŻURY APTEK
od 10 do 25 lutego br.
w Tarnowie

10-16. II — Apteka Nr 132 — Krakowska 34
17-23. II Apteka Nr 133 — Lwowska 2
24-25. II Apteka Nr 136 — Targowa 7

W TARNOWIE — ŚWIERCZKOWIE

10-17. II Apteka Nr 93 — osiedle przy Zakładach Azotowych
17-24. II Apteka Nr 137 — obok stacji kolejowej
24-25. II Apteka Nr 93 — osiedle przy Zakładach Azotowych.

DYŻURY POGOTOWIA

RATUNKOWEGO, MILICJI I STRAŻY POŻARNEJ

Pogotowie Ratunkowe Tarnów — tel. 999
Pogotowie Ratunkowe Zakładów Azotowych — 26-00
Komenda Miejska MO Tarnów — (nr wewn.) 26-01
Pogotowie MO Tarnów — 07
Komisariat MO Tarnów — Swierczków — 24-22, 22-00 (nr wew.)
Zawodowa Straż Pożarna Tarnów — 833
Straż Pożarna Zakładów Azotowych — 25-00 (nr wew.)
Pogotowie telefoniczne Zakładów Azotowych — 27-00 (nr wewn.)

REPERTUAR TARNOWSKICH KIN

„AZOT”

11-13 — Zdarzyło się w Rzymie — prod. włoskiej
14-16 — Ostatni kurs — prod. polskiej
18-20 — Wielka, większa, największa — prod. polskiej
21-23 — Prawda prod. francuskiej
25 II — Tygrysy na pokładzie — prod. radzieckiej

„MARZENIE”

10-25 — Przemienięcie z wiatrem — prod. USA

„KRAKUS”

10 II — Pamiętnik Pani Hanki — prod. polskiej
11-14 — Tysiąc oczu doktora Mabuse — prod. niemiecko — (NRF)
15-18 — Czerwone berety — prod. polskiej
19-21 — A jeśli to miłość... — prod. radzieckiej
22-25 — Casino de Paris — prod. francusko-włosko-niemieckiej (NRF)

„WIARUS”

10-12 — Noc poślubna — prod. polskiej
13-15 — Zbrodniarz i panna — prod. polskiej
17-19 — Ginęca perla — prod. USA
20-23 — Madame de... — francusko-włoskiej
24-25 — Piętnastolenni kapitan — prod. radzieckiej

„ŁACZNOŚĆ”

12-16 — Odwiedziny prezydenta — prod. polskiej
16 — Zebro Adama — prod. USA

wb

1.367 kuponów

Już za kilka dni poznamy najlepszych sportowców Tarnowa!

Zgodnie z regulaminem pierwszego plebiscytu sportowego zorganizowanego wspólnie przez Redakcję „Tarnowskie Azoty” i Powiatowy Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Tarnowie pod hasłem „Wybieramy 10-ciu najlepszych sportowców Ziemi Tarnowskiej 1963 roku”, 3 bm. nastąpiło oficjalne zamknięcie konkursu i komisyjne przeliczenie nadesłanych kuponów plebiscytowych. Na ogólną liczbę 1411 nadesłanych — kuponów — uznano za ważne 1367. pozostałe 44 kupony nie odpowiadały warunkom konkursu.

Ponadto Komisja stwierdziła, że na ogólną liczbę 1367 nadesłanych kuponów, ważnych 829 kuponów przesłali czytelnicy z Tarnowa, 424 kuponów z

Tarnowa — Świerczkowa, Zdaniem większości czytelników — lista proponowanych kandydatów była jednak trafnie opracowana.

Obecnie Komisja sprawdza kupony uczestników, którzy wytypowali sportowców bezbłędnie lub z jednym albo dwoma błędami. Szczęśliwców powiadomimy listownie.

Oficjalne rozstrzygnięcie pierwszego plebiscytu

Jeszcze raz wyjaśniamy, że lista kandydatów na 10-ciu najlepszych sportowców Tarnowa została opracowana przez PKKFiT w Tarnowie oraz zainteresowane kluby sportowe, które kierowały się wynikami uzyskanymi na stadionach, oraz brały pod uwagę postawę moralną sportowca.

sportowego nastąpi w dniu 16 lutego br. w Auli Technikum Chemicznego w

Młodzi szermierze ZKS „Unia”

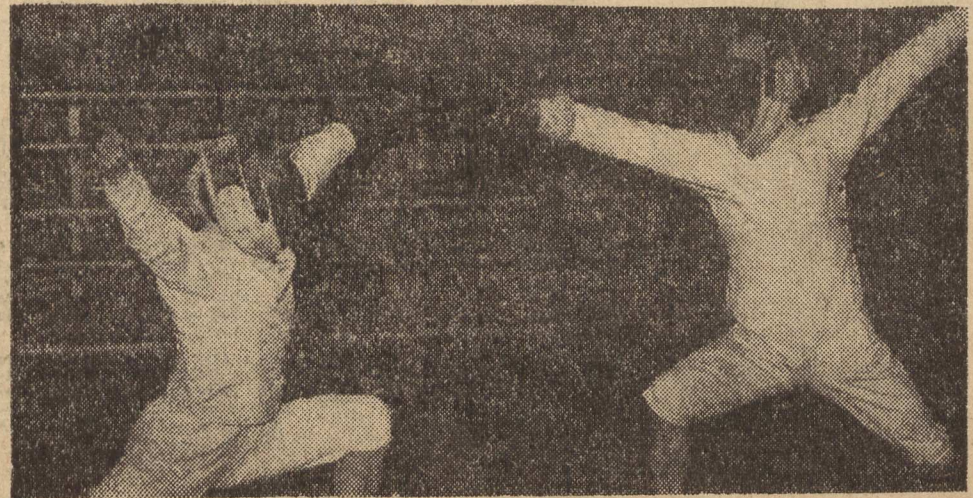
Powstała w marcu 1963 roku sekcja szermiercza Zakładowego Klubu Sportowego „Unia” Tarnów, liczy 32 czynnych zawodników. Kierownikiem jej jest Jan Grodzicki, zaś trenerem Mieczysław Legutko.

Od chwili powstania sekcji, drużyna szermiercza ZKS „Unia” Tarnów rozegrała wiele zawodów towarzyskich m. in. z „Cracovią” i Krakowskim Klubem Szermierczym, brała udział w mistrzostwach juniorów okręgu w Krakowie, w czasie których jej członek Leszek Śnieżko zajął IV miejsce, w zawodach klasyfikacyjnych oraz w mistrzostwach juniorów okręgu południowego w Krakowie.

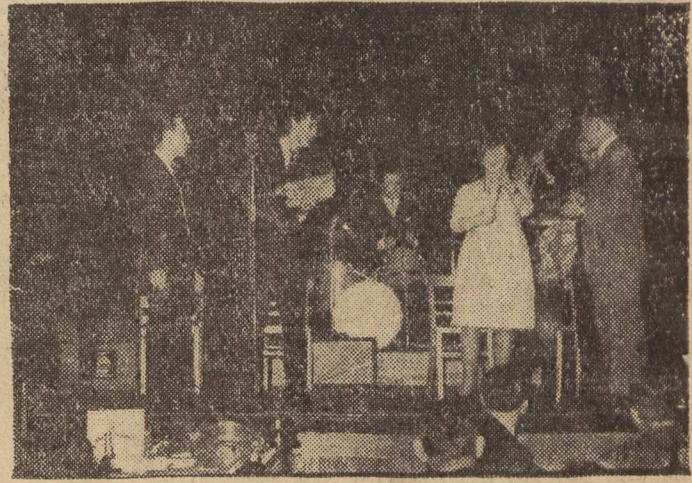
W bieżącym roku zarząd sekcji zamierza zorganizować żeńską drużynę szermierczą. Życzymy mu powodzenia w realizacji tego zamierzenia, a chętne Panie informujemy, że zgłoszenia do sekcji przyjmuje sekretariat ZKS „Unia” Tarnów — telefon 22-42.

Na zdjęciu u dołu: Kazimierz Kluza i Józef Jędryka — posiadacze drugich klas sportowych w szermierce — w czasie treningu.

Foto: St. Chabior

Zostań członkiem ZKS „Unia”

„TARNOWSKIE AZOTY”

Owutygodnik

ADRES REDAKCJI:
Zakłady Azotowe im. F. Dzierżyńskiego w Tarnowie, budynek Centrali Telefonicznej, I p. tel. 25-52, 25-55.

REDAGUJE KOLEGIUM:
Zbigniew Dębowski, A. Etryk, Eugeniusz Głomh (red. nac.), Stanisław Mroziński, Roman Osuch, Jan Orłowski (grafik), Czesław Stachurski, Jerzy Szawica, Zdzisław Przybycień, Edward Urban i Bolesław Waza.

WYDAWCA:

Zakłady Azotowe im. F. Dzierżyńskiego w Tarnowie.
DRUK:
Rzeszowskie Zakłady Graficzne. N-3